

har talt om Frugtavlens, der endnu ikke er kommet saa vidt, som den skulde. Men paa Mejeribrugets Omraade er det faktisk saaledes, at vore Mejeribestyrere har en saa glimrende Uddannelse, at de ofte ved akkurat ligesaa meget som Konsulenterne; jeg har endogsaa set Eksempler paa, at Konsulenter har været en Hindring for Indførelse af noget nyt, idet de ikke har haft Forstaaelse af det, ikke har haft tilstrækkelig videnskabelig Baggrund og derfor i mange Aar har hindret Indførelse af Videnskabens Fremskridt og har været Skyld i, at de ny Metoder først er blevet indført, efter at Udlandet har sagt god for dem.

Ved Konsulentstillinger bør det i det hele taget først og fremmest komme an paa Manden. Hvis man har en fremragende Mand, som man ser kan gøre Gavn, er det naturligt, at man skaffer ham en Konsulentstilling; men at bevare en hvilken som helst Konsulentstilling, der en Gang er blevet oprettet, selv om man ikke i Øjeblikket har nogen Mand, der kan udfylde den, finder jeg ganske forkert, og ønsker Hesteavlens og Mejeribruget absolut at bevare de Konsulentstillinger, her er Tale om, mener jeg, at de selv maa kunne betale Konsulenterne.

Knud Hansen: Det er en ganske overordentlig haardhændet Nedsækering, der er foretaget af den højtærede Landbrugsminister gennem Ændringsforslag Nr. 149, hvor Bevillingen til Det danske Hedeselskab paa 128 000 Kr. til Smaaplantninger og Hegn foreslaas nedsat med 60 000 Kr. I 1922—23 blev der til Det danske Hedeselskab bevilget 150 000 Kr. til Hegn- og Læplantning, Aaret efter blev dette Beløb nedsat til 110 000 Kr. Det danske Hedeselskab beklagede i høj Grad denne Nedsættelse og henvendte sig til Ministeriet med Anmodning om atter at faa Summen forhøjet til 150 000 Kr.; i Anmærkningerne til Finansloven kunde man den Gang se, hvad der var Hedeselskabets Ønske i saa Henseende, og jeg rettede derfor ved Finanslovsforslagets første Behandling i 1923 en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at imødekomme Hedeselskabets Anmodning. Den højtærede Landbrugsminister stillede sig afvisende overfor denne

Henstilling ligesom overfor Hedeselskabets Andragende.

At det var Hedeselskabet magtpaaliggende at faa disse Penge, fremgik tydeligt af en Udtalelse, Formanden for Hedeselskabet, det daværende ærede Medlem Hr. J. C. Christensen var fremkommet med, idet han, da man i Sommeren 1923 drøftede de forskellige Spørgsmaal, udtalte, at man maatte vedblive at banke paa Ministeriets og Rigsdagens Dør, indtil man fik disse Penge.

Til Finanslovsforslagets tredje Behandling blev der, da Ministeren ikke vilde gøre det, af mit Partis Repræsentanter i Finansudvalget stillet Ændringsforslag om at forhøje Summen til 150 000 Kr. Efter Forhandling her i Tinget blev Ændringsforslaget imidlertid taget tilbage, da Formanden for Hedeselskabet, Hr. J. C. Christensen, henstillede, at man tog Ændringsforslaget tilbage, da han meget nødigt vilde have, at der skulde være nogen Strid om Hedeselskabets Bevillinger. Det synes ikke, som om det daværende ærede Medlem var saa bange for, at der skulde komme Strid om disse Spørgsmaal Aaret efter, da vi havde faaet en socialdemokratisk Regering, thi da saa man, hvorledes der kom Henvendelse paa Henvendelse om Forhøjelse, f. Eks. af Mergelbevillinger. Man saa det ene Medlem efter det andet af Venstrepartiet staa op og kræve, at Mergelbevillingerne skulde forhøjes.

Da vi fik en socialdemokratisk Regering, blev imidlertid Hedeselskabets Ønske om at faa Bevillingen til Hegn- og Læplantning imødekommet, og Summen blev sat op til 160 000 Kr. Det er allerede oplyst af mit Partis Ordfører, at ved de to Nedsækeringer, der har fundet Sted efter Pristallet, er man kommet ned paa 128 000 Kr.; men nu foreslaas der, som sagt, denne voldsomme Nedsækering med 60 000 Kr., altsaa omtrent en Halvering af det af den tidligere Regering foreslaaede.

Jeg maa gaa ud fra, at naar den tidligere Regering har foreslaaet 128 000 Kr., maa det være sket efter Samraad med Hedeselskabet og efter Henvendelse fra dette. Jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, naar et Medlem af dets Bestyrelse, det ærede Medlem Hr. Holdgaard, nu siger, at man slet ikke har Brug for disse Penge, man kan